

Σεισμικές κινήσεις του ΕΑΚ: Προβλήματα και αδυναμίες, αλλά και προοπτικές για το μέλλον, με βάση τις εξελίξεις τις τελευταίας 20ετίας

Κ. Παπαζάχος^{1*}, Β. Μάργαρης², Χ. Παλαιϊωάννου², Α. Κερκένου³

¹Καθηγητής
Εργ. Γεωφυσικής ΑΠΘ

-
krapaza@geo.auth.gr

²Δ/ντης Ερευνών
ΙΤΣΑΚ-ΟΑΣΠ

-
{margaris;chpapai}@itsak.gr

³Υπ. Διδάκτορας-M.Sc. Σεισμολόγος
Εργ. Γεωφυσικής ΑΠΘ

-
akerkeno@geo.auth.gr

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Εξετάζουμε το θέμα των σεισμικών κινήσεων του ΕΑΚ, μέσα από μία ιστορική αναδρομή για τον τρόπο που αυτές έχουν ενσωματωθεί στους Ελληνικούς Κανονισμούς, με έμφαση στις τρέχουσες σεισμικές κινήσεις που ίσχυσαν για πρώτη φορά στο πλαίσιο του ΝΕΑΚ2000. Από την ανάλυση είναι προφανές ότι, παρόλο τον πλούτο στοιχείων που έχουν προκύψει τις τελευταίες 2 δεκαετίες και αφορούν τις διαθέσιμες καταγραφές ισχυρής σεισμικής κίνησης, τα δεδομένα σεισμικότητας και ενεργού τεκτονικής, αλλά και τις εμπειρικές σχέσεις απόσβεσης της εδαφικής κίνησης, οι σεισμικές κινήσεις δεν έχουν επικαιροποιηθεί εδώ και περίπου 20 έτη. Παρουσιάζουμε τις σύγχρονες εξελίξεις στην ανάλυση της σεισμικής επικινδυνότητας και τον τρόπο με τον οποίο αυτές μπορεί να αξιοποιηθούν για την επικαιροποίηση των σεισμικών δράσεων. Μέσα από συγκεκριμένα παραδείγματα αναδεικνύεται η επίδραση του μοντέλου σεισμικότητας, του δρόμου διάδοσης των σεισμικών κυμάτων, αλλά και των τοπικών εδαφικών συνθηκών στους υπολογισμούς σεισμικής επικινδυνότητας. Τέλος, αναδεικνύονται οι αδυναμίες του τρέχοντος μοντέλου σεισμικών κινήσεων μέσα από συγκεκριμένα παραδείγματα (π.χ. σεισμοί ενδιάμεσου βάθους) και παρουσιάζεται μία πρόταση για τη αναθεώρηση και τη δημιουργία ενός νέου μοντέλου σεισμικής επικινδυνότητας για τον Ελληνικό χώρο.